

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين. انه خير ناصر و معين.

اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم واحشرنا معهم والعن و اهلك اعدائهم

خوشحالم که در این شب بسیار نورانی و روحانی مجددا در خدمت شما هستم. این مایه افتخار و امتنان من است. از همگی شما سروران عزیز و خادمان بزرگوار، بخاطر این همه خدمتگزاری تان به آستان قدس حضرت مهدی عجل الله کمال تشکر و سپاس را دارم. ان شاءالله پیروز و موفق و موید و قدرتمند باشید و خداوند متعال همه زحمات را به احسن وجه قبول بفرماید.

عید مبارک مبعث، بعثت نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را خدمت شما عزیزان دلم تبریک و شاد باش عرض می کنم. سال نو را هم تبریک گفته، امیدوارم سال پیش رو سال پیروزی، سلامتی و موفقیت برایتان باشد. سال سلامتی، سال سعادت مندی و در صدر همه اینها، سال ظهور امام زمان علیه السلام باشد، ان شاءالله. برای شما از ته دلم بهترین آرزوها را دارم و ان شاءالله این نیمه شعبان پیش رو یکی از بهترین نیمه شعبان های گذشته و حال ما باشد و بتوانید با همه توانتان بهترین جوایز و بهترین پاداش ها را از خود شخص نازنین و دوست داشتنی پدر مهربان مان، حضرت صاحب الزمان عجل الله فرجه الشریف دریافت کنید.

ما در برنامه نیمه شعبان، برنامه خاصی را به نام جشن تولد داریم. در واقع نیمه شعبان، جشن تولد امام زمان علیه السلام است. فارغ از اینکه هر جشنی و مجلسی که ما می گیریم مجلس تذکر، مجلس آگاهی و معرفت و محبت است. اما اسم این جشن به خصوص، جشن تولد امام زمان علیه السلام است. وقتی فی نفسه اسم "جشن تولد" دارد، باید حتماً اِمان های تولدی هم که ما به کار می گیریم، در عرف و مراسم رایج شهر و فرهنگ مان رعایت شود. این خیلی لازم و ضروری است که ما می خواهیم از این عرف ها، از این مراسم شناخته شده، از این مراسم دوست داشتنی، پل هایی بسازیم برای اینکه مردم و خودمان را بیشتر به امام زمانمان علیه السلام نزدیک کنیم. در واقع اصل بر مراسم تولد نیست. اصل بر وجود نازنین امام زمان علیه السلام است. اصل بر معرفت و آگاهی، جان فشانی، ایثارگری و قدرشناسی است. اما همان طور که در توضیحات قبلی در مجالس پیشین خدمت تان عرض کردم، این ها پل هایی هست که ما را به نتیجه خوبی می رساند. منع شرعی و خط قرمز حرام بودن هم ندارد. یک برنامه پسندیده و بدون مشکلات شرعی است. می شود این کار را خیلی زیبا انجام داد و از این استفاده کرد. پس بنابراین در جشن تولد گرفتن برای امام زمان علیه السلام نباید بگوییم که این جشن در حد جشن تولد بقیه است، خیر. اما می خواهیم از این ها هم استفاده بکنیم. پس جشن تولد امام زمان علیه السلام قسمتی از کل برنامه جشن نیمه شعبان ما خواهد بود.

حال اولین قسمت جشن تولد شامل چه مقوله ای هست؟ همانطور که می دانید **جشن تولد یک جشن دعوتی هست**. یعنی هیچ کس بدون دعوت به جشن تولد کسی نمی رود. واقعیت این است که خیلی مواقع ما می دانیم که تولد فلانی هست و اینها مهمانی گرفتند ولی ما نمی رویم. چرا؟ چون می گوییم آنها دعوتمان نکرده اند. لذا از آن مراسمی که خیلی خاص هست و خیلی دعوتی هست، جشن تولد است. بنابراین خانم ها و آقایان! بزرگوارانی که در این جشن میلاد امام زمان علیه السلام دعوت شده اید! فارغ از این که ما چه کسی هستیم، آیا شایسته و لایق هستیم یا نه، باید بدانیم که این مجلس به نام میلاد امام زمان علیه السلام برپا شده است. دعوت کننده این مجلس، شاید ما را هم دعوت کرده است. در واقع مایی هم که کارگزار و خدمتگزار این مراسم هستیم، دعوت شده ایم و همه مهمانان عالی مقام و گران ارجمان هم دعوت شده اند. بنابراین هرکسی در هر صندلی که نشسته است، بداند که با فرا خواندن امام زمان علیه السلام و مادر بزرگوارشان؛ ان شاءالله اینجا نشسته است. اما ما نمی خواهیم به قول معروف این مقوله را خیلی آسمانی کنیم و بگوییم خودمان خیلی بالا هستیم به به. نه، همه ما دعوت شده ایم، همه ما فراخوانده شده ایم. در واقع این طور نیست که ما بگوییم حالا این مجلس ماست که اینجوری هست. نه، مجلسی که متعلق به امام زمان علیه السلام است باید به بهترین شکل اداره و اجرا شود. به این نکته که نکته ظریفی هست توجه داشته باشیم. بنابراین هر کسی که اینجا هست، هرکسی که هر جشنی در کره زمین برگزار می کند و متعلق به نام

نامی امام زمان علیه السلام است و مربوط به نیمه شعبان و تولد ایشان است، دعوت شده است. چه کارگزار، چه مهمان، چه خدمتگزار چه مدعو آن.

پس نکته اول این است که ما به مهمانان مان بگوییم که آقایان و خانم ها! همه دعوت شده اید. همین طوری نیست که هرکسی بیاید. هرکسی هرجوری که آمده حتما صدایش کرده اند، حتما فراخوانده شده، حتما دعوت شده است. نکته دیگر اینکه محور این جشن تولدها معمولا مادرها هستند. ای به فدای وجود نازنین مادر امام زمان علیه السلام، حضرت نرجس خاتون. به ایشان رو می بریم چرا که پایه گذار و صحنه گردان جشن تولد فرزندشان هستند. ای به فدای حضرت بانو، شاه بانوی بهشت حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها بشویم که ایشان ان شاء الله ما را هم دعوت کرده اند به عنوان شخص شخیص مادر امام زمان علیه السلام! پس بنابراین مقوله دعوت اولین گامی است که ما باید برداریم برای این که مردم و خودمان را تذکر دهیم که این مجلس، مجلس دعوتی است.

مطلب دوم این هست که اگر جشن تولد دعوتی هست و شما تشریف آورده اید و نشستید، این صندلی خیلی صندلی گرانمایه و گراندرد و ارزشمندی است. خیلی خیلی زیاد چون به هرکسی این صندلی داده نشده. شما فرا خوانده شده اید به اینجا و توفیق داشته اید و بعد از هزاران مانع به اینجا رسیدید. بزرگی از اساتید بزرگوارم می فرمودند خیلی حرف قشنگی بود، گفتند: فلانی اگر شما توفیق پیدا کردی به یک کاری، بدان که صدها و شاید هزاران حلقه توفیق پشت سرهم قرار گرفته تا شما به این سعادت دست پیدا کنی، اما مواظب باش که اگر یکی از این صدها و هزاران حلقه توفیق نبود، شما موفق نمی شدی. این خیلی نکته مهمی است.

مطلب دوم این است که اگر ما به جشن تولد آمده ایم، آیا کادو و هدیه هم همراه خودمان داریم؟ مگر می شود آدم جایی، جشن تولدی برود ولی کادو با خودش نبرد؟ مگر می شود جشن تولدی برود، ولی هدیه با خودش به همراهش نباشد؟ هیچ وقت، هرگز! اصلا بعضی مواقع مثلا یک جشن تولد ما را دعوت می کنند و چون کادو نداریم، نمی رویم و می گوییم خیلی زشت است. چرا؟ چون یکی از ارکان یک جشن تولد و یک قسمتی از این یک ساعت، دو ساعت جشن تولد آنجایی هست که کادو افراد را باز می کنند، کسی که تولدش هست، می آید. تشکر می کند و آن کسی که کادو آورده، خوشحال است که هدیه برایش آورده است. ببینید این یکی از قسمت های جشن تولد است. پس اگر یک کسی جشن تولدی برود، حتما با خودش کادو می برد. خوب آقایان و خانم های بزرگوار، مهمانان عالی مقام امام زمان علیه السلام! آیا کسی هست که برای جشن تولد امام زمان علیه السلام تشریف آورده باشد اینجا و هدیه ای همراه خودش آورده باشد؟ اگر کسی بود که فیهالمراد! چقدر خوب که آورده، از او تشکر می کنیم، ان شاءالله امام زمان علیه السلام هم از ایشان تشکر می کنند. به به چقدر خوب! زهی سعادت، چه آدم خوش فکری، چه آدم با دقتی، چه آدم با معرفت و با صفا و با وفایی! که آمده جشن تولد و هدیه اش را هم آورده است. اما عیب ندارد اگر کسی هدیه ای نیاورده. با همدیگر همینجا سریع یک هدیه ای را تهیه می کنیم. هنوز مراسم شروع نشده برای تولد! ما یک کارتهایی داریم اینجا که بین مدعوین مان با قلم توزیع می کنیم و می گوییم هر هدیه ای را که دوست داشتید برای امام زمان علیه السلام بگیرید، اینجا بنویسید. تا الان که یک مقدار حواس مان نبوده، یک خورده اصلا متوجه نبودیم که چنین برنامه ای هست. نمی دانستیم الان واقعا جدی جدی جشن تولد است. ما به آنها کمک می کنیم و برایشان جملاتی را می نویسیم. کارت ها و قلم ها را بین مردم توزیع می کنیم که معمولا بالایش به عنوان مثال نوشته ایم که: آقا جان! اگر من همه دنیا را برای تان می خریدم، هیچ چیزی برای شما نبود. خیلی کم بهاء است، اگر همه دنیا هم به پای شما ریخته بشود باز هم ارزشی ندارد ...

حالا با هر ادبیاتی که خودتان دوست دارید، هر سلیقه ای که دارید، اما اگر قرار بود برای شما یک هدیه ای کوچک می خریدم و همراه خود می آوردم این هدیه بود ...

سه تا نقطه، آن مهمان مان برای ما می نویسد چه هدیه ای؟

یک نفر می نویسد آقا جان! نماز اول وقت، یک نفر می نویسد وفای به عهد، دیگری می نویسد نیکی به پدر و مادرم، یکی می گوید صلوات نماز صبحم، یکی می گوید دعای عهدم، یکی می گوید ...

آنقدر متنوع این کارتها و هدیه هایی که من گرفتم که اصلا باورتان نمی شود.

مثلا دوست بزرگواری نوشته بود یک گناهی که دیگر انجام نمی دهد، از یک گناه چشم پوشی می کند، یکی نوشته بود مثلا فلان معصیت را ... ببینید اینقدر مردم خودشان با خودشان دارند فکر می کنند و می نویسند که این می تواند نکته خیلی مهمی باشد. پس بنابراین خواهش می کنم این کارت هایی که به عنوان هدیه است و چند دقیقه دیگر هم جمع می شود را می گذاریم کنار همدیگر و روی سبد هدیه های مان. روی سن می آیند، تقدیم می کنند و نمایش داده می شود. البته ما خیلی از آنها را نمی خوانیم ولی به مردم می گوئیم، به مردم همان جوری که دارند می نویسند، می گوئیم: آقا جان! یک دعایی از سویدای جان برای شما، آقا جان! یک ترک گناه، آقا جان! همت گماردن به یک کار پسندیده، آقا جان! یک کار خیر و برکت بیشتر، آقا جان! توجه به مال حلال، آقا جان! توجه به همسایه داری ... اینها همه اش چیزهایی است که ما می توانیم به مردم بگوئیم و آنها برای مان بنویسند و بعد یک عهد و پیمانی می بندند با خود و بین خودشان و امام زمان علیه السلام ان شاء الله. قبول؟!

این هم قسمت کارتها و هدیه ها ...

بعد از اینکه این ها را جمع کردیم، در یک سبدي عين همین یکی که برایتان گفتم می اندازیم. بعد این پایه هایی که گل و سبد گل می گذارند و یک کارت می زنند روی آن، مثلا هدیه فلانی از آنجا خریدیم و تهیه شده. ما کارتهایی که چاپ کردیم و ملت نوشته اند را می گذاریم داخل سبد های اسفنجی که دور تا دورش گل و وسطش اسفنج است و این ها را روی میز سن می گذاریم.

نکته بعدی این هست که می گوئیم: عیب ندارد آقا! جشن تولد که دعوت هستید، کادو و هدیه هم که باید باشد و الان همراهان شد و آوردیم اما احتیاج به یک کار کوچک دیگر هم اینجا داریم و آن این هست که وقتی آدم می رود یک جشن تولد، بهترین لباسش را می پوشد. یک عطر و ادکلنی می زند. یک خورده تر و تمیز می پوشد. یک خورده مهمانی است! خوب است! ممکن است از او عکس بگیرند، یک چیز مناسبی می پوشد و می رود دیگر، درست است؟ این را به خودمان می گوئیم چون ما هم دعوت شدیم، نه به مهمان ها، به خودمان و همه با هم یکسان هستیم، احتیاج داریم که یک ذره، سر و رویمان، یک مقدار سر و وضعمان، یک خورده دل و باطنمان هم صفا و جلای دیگری بدهیم.

مهمان های عزیز و ارجمند! آقایان و خانم های محترم! اجازه می فرمائید که ما هم یک مقدار پاکیزگی و طهارتی را به دل و وجود و جانمان ببخشیم؟ اجازه بدهید! چون داریم وارد مراسم تولد می شویم، باید یک مقدار به خودمان برسیم، یک خورده در آینه خودمان را ببینیم، یک مقدار لباس هایمان را صاف و مرتب کنیم. کدام اکسیری است که قلب های سنگ ما را کیمیا می کند جز ذکر شریف و برجسته استغفار؟ با هم دقایقی خیلی کوتاه در دلمان یک استغفاری به درگاه خدا کنیم. خدایا! آیا می شود ما را ببخشی؟ ببینید بعضی مواقع که می خواهید به یک مهمانی مهم بروید یا سر یک قرارداد کاری یا استخدامی، سعی می کنید مثلاً اگر شب جایی می روید و از شما بپرسند که آیا ترشی یا سیر و پیاز می خوری؟ می گوئید: نه نه! نمی خورم، چون فردا یک مهمانی یا قرار کاری دارم، نکند فردا بوی بد دهان من آزدگی ایجاد کند و شخصیت مرا زیر سؤال ببرد. پس نمی خوریم. صبح آن روز هم حتما مواظب بهداشت دهان و دندانمان هستیم.

گاهی این دهان ما بوی متعفن و ناجور غیبت و تهمت پیدا کرده است، گاهی قلب ما، وجود ما، دل ما یک انحراف هایی و یک خطاها و اشتباه هایی کرده، یک مواقعی قضاوت های ناجوری کرده باشیم، یک موقع با این زبانمان دل هایی را شکسته باشیم، یک موقع با این نگاهمان آزدگی هایی را برای روح و جانمان به وجود آورده باشیم. خدایا می خواهیم یک دقیقه به مجلسی برویم که متعلق به خودت و ولی تو است. خدایا می خواهیم به این مجلس، پاک بیاییم.

" اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ جُرْمِي وَ ظُلْمِي وَ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. "

با این آمادگی یکی دوباری این را می گوئیم و همه با هم، ان شاء الله یک ترنمی در مجلسمان ایجاد می کند تا یک تبسمی روی صورت نازنین امام زمان علیه السلام بیاید و خدا از ما قبول کند و خدا ان شاء الله به همه ما توفیق دهد.

ببینید این ها باعث می شود نظر نازنین امام زمان علیه السلام به مجلس ما بیشتر جذب و جلب شود، ان شاءالله. پس این هم مورد بعدی که پاکی و طهارت را با هم بررسی کردیم. بعد از استغفار به سراغ نکته بعد می رویم.

خب حالا همه آماده اید؟ بله، بسیار خوب. همه چیز ردیف است؟ بله. حال مگر می شود دعوتی باشد، کادو باشد، لباس های تمیز و باطن و ظاهر خوب و پاکی را داشته باشیم، اما مگر می شود **کیک تولد** نداشته باشیم؟ نه، نمی شود. حالا اینجا آماده می شویم برای اینکه کیک تولد امام زمان علیه السلام را وارد مجلس کنیم. شایان ذکر است که اینجا عرض کنم، ببینید ما برای هیچ کس از اهل بیت علیهم السلام نمی خواهیم کیک تولد بیاوریم. چرا؟ چون آنها یک شهادتی دارند و یک نقطه دگرگون ساز و یک نقطه منقلب کننده ای، یک شهادت های مظلومانه ای دارند اما امام زمان ما، امام حی و حاضرند و کسی هستند که نفس می کشند، بین ما راه می روند، در شهر و دیار ما هستند، امام زنده ما هستند و وقتی این پدر نازنین در قید حیات است، برای چه ما برای ایشان تولد نگیریم؟ برای چه برای ایشان شمع روشن نکنیم؟ برای چه برای ایشان هدیه نگیریم، کادو نبریم؟ نه، هیچ دلیلی ندارد. نه غیرشرعی و نه غیرقانونی است. همه این ها کارهایی است که ما باید انجام بدهیم و برای ایشان انجام می دهیم. پس کیک تولد هم برایشان خواهیم برد و می آوریم. با کف مرتبتان، یاری کنید که ما کیک تولد امام زمان علیه السلام را بیاوریم.

مطلب بعدی اینکه وقتی کیک تولد امام زمان علیه السلام را آوردیم و ان شاءالله همه دل ها معطوف به وجود نازنین امام زمان علیه السلام باشد، مردم دست می زنند و گریه می کنند و عکس می گیرند و **با یک سرود بسیار شاد** این کیک آورده می شود. من همه سرودها را قبلاً برایتان فرستادم و در کانال هست. باز هم می فرستم و پلان ها را یکی به یکی مجدد می فرستم. اگر کسی سؤالی داشت مثل همیشه با کمال میل در خدمتتان هستیم. به هر حال کیک با یک سرود بسیار شاد و **با چراغ هایی خاموش**، روی سن گذاشته می شود. چون وقتی ما چراغ ها را خاموش می کنیم، این کیک خیلی قشنگ تر می شود و جذابیت بیشتری پیدا می کند. وقتی **کیک** را روی استیج گذاشتیم کنارش **کادوها** را می گذاریم و **پرچم یا صاحب الزمان علیه السلام** را به سن اضافه می کنیم. **سبد گل های** که روی سن هست، **شمع های روشن**، کادوهایمان و خلاصه خیلی صحنه دل انگیزی خواهد شد. وقتی که این جا با شور و شادی و شمع این کیک تولد می آید روی سن و چراغ ها خاموش است، یک مقدار که گذشت، مجلس که آرام شد، ما شروع می کنیم چند تا **صحبت خاص با امام زمان علیه السلام کردن**. من متن هایی را با قلم شکسته ام برای استقرار کیک نوشته ام، البته شما به من لطف داشته اید و الّا چیز قابل داری نیست. امسال هم متن جدید نوشتم. سرودها، وکال ها همه این ها هست و قابل اجراست، خیلی هم خوب است و همیشه هم جواب داده است و هیچ وقت نشده که کسی بگوید که بد بوده، مگر این که ما بد اجرا کرده باشیم. اگر با این دقت و ظرافت هایی که عرض کردم انجام بدهید، ان شاءالله موفق خواهید بود البته همه شما در اجرای جشن هنرمند و فوق العاده هستید.

نکته دیگر این است که بعد از این که کیک گذاشته می شود، یک متن استقرار کیک داریم، در واقع دل نوشته ای هست که خودتان هم می توانید بنویسید. درواقع جایی است که می خواهیم خواهش کنیم از امام زمان علیه السلام و مثلاً بگوییم آقا ببینید ما چه قدر به شما محبت داریم. ببینید همه این شمع ها، همه این گل ها، همه این پروانه ها، همه به خاطر وجود نازنین شما گرد هم جمع شده اند. شمع و گل و پروانه برای شماست. ما پروانه وار گرد شما جمع شده ایم، همه این گل ها فدای گل نازنین وجود شما. بعد از این که **متن استقرار کیک مان را همراه وکال خواندیم**، وقتی تمام شد، **چراغ ها را روشن می کنیم با کف های مرتب، با سرودهای شاد و همه شروع می کنند به کف زدن تا ان شاءالله موقع برش کیک و شمع فوت کردن بشود.**

و مطلب آخر این که بعد از شادی کردن، وقت **برش کیک** است. ما می توانیم از **مهمانان ارجمندمان دعوت کنیم که چه کسی می خواهد به نیابت از پدر مهربانمان کیک را برش بزند**، البته که ای کاش خودشان تشریف می آورند، کیک تولدشان را برش می زدند و ما خیلی منتظریم، خیلی علاقه داشتیم. خیلی آرزو داشتیم که ایشان خودشان تشریف فرما می شدند. اما ما کجا و تشریف فرمایی آقا کجا؟ ما کجا و این قدم های مولا کجا؟ اما نگاهشان که هست، حتماً هست. مگر می شود کسی احسانی، محبتی به امام زمان علیه السلام بکند و ایشان به او محل نگذارند؟ هرگز! حاشا و کلا! هیچ وقت! هر وقت که ما یک قدمی از محبت و معرفت برای امام زمانمان

برداشتیم، ایشان ده‌ها برابر برای ما قدم برمی دارند و ان شاءالله از ما می‌پذیرند و نگاه می‌کنند. اما اگر این جا و در این لحظه به نیابت از امام زمان علیه السلام، کسی از مهمانان عزیزمان دوست دارد که بیاید و کیک را بُرش بزند، می‌تواند بیاید و بُرش بزند. حالا یک خانمی یا یک آقای می‌گوید که من می‌خواهم بیام. می‌گوییم بفرمایید به! به! به! به افتخارشان دست بزنید، بعد می‌پرسیم خانم یا آقای محترم، بیخشید، یک سوال دارم. شما برای چه می‌خواهید این کار را انجام بدهید؟ فرض بفرمایید می‌گوید من یک گرفتاری دارم، یک مشکلی دارم، یا اصلاً دوست دارم، اصلاً به خاطر محبتی که دارم. پس به افتخارشان دست بزنید.

وقتی می‌آید روی سن قرار می‌گیرد، می‌گوییم حالا اینجا جایی است که همه **آرزوها** را مرور می‌کنند. خدایا ما هم چند تا آرزو داریم؛

"یا حمیدُ به حق محمد، یا عالیُّ به حق علی، یا فاطرُ به حق فاطمه، یا محسنُ به حق الحسن، یا قدیم الاحسان به حق

الحسین، عجل لولیک الفرج. عجل لولیک الفرج. عجل لولیک الفرج والنصر والعافیه"

ببینید اینجا دیگر تمام آرزوها و دعاها برای تعجیل فرج امام زمان علیه السلام است که جایش اینجا است. شما می‌توانید مردم را تکان دهید. می‌توانید تمام آرزوها را فدای امام زمان علیه السلام بکنند. ان شاءالله. پس اینجا می‌شود دعوت از مدعوین برای آمدن روی سن و بُرش زدن کیک. هرکس هم که دلش می‌خواهد بیاید. با سرودهای شاد و کف و دست و صلوات می‌تواند کیک را برش بزند و کار را تمام کنند.

ما شمع را فوت نمی‌کنیم. به خاطر اینکه یک حرمتی نگه داریم برای دم مسیحایی صاحب الزمان علیه السلام. کسی باید شمع را فوت کند که تولدش است و ما این شمع‌ها را نگه می‌داریم. این در واقع به نوعی حفظ حرمت است. شمع‌ها تا آخر روشن باشد. وقتی این‌ها می‌آیند کیک را بُرش می‌زنند، یواش یواش دیگر شمع‌ها خودشان خاموش می‌شوند یا ما خاموش می‌کنیم. برنامه ما این نیست که شمع‌ها را خاموش کنیم. ولی **بُرش کیک** را داریم. همه بیایند برش بزنند. برای تبرک و بخاطر محبت و معرفت نسبت به آن حضرت. بعد از پایان جشن هم **کیک‌ها را به عنوان تبرک به مردم می‌دهیم.** یک قسمتی داریم که کارت‌هایی را آماده کردیم به عنوان گیفت و هدیه یادبود جشن که در آن چند کار نوشتیم. مثلاً نوشتیم من از این ماه برای ماه اردیبهشت این کار را می‌کنم. در خرداد این کار را می‌کنم. یک کارهایی کوچک و مختصر در پاکت نامه گذاشته‌ایم. **هرکس برای بُرش کیک آمد، یکی از این کارت‌ها را هم بردارد و برود بنشیند.** وقتی می‌خواهد برود، می‌گوییم این آقای محترم که آمدند کیک را بُرش زدند، یک کارت هم بردارند. در این کارت ما برایشان نوشتیم؛ آقا جان من برای اینکه محبت کنم برای اینکه مثل شما، هم رنگ شما، یار شما باشم، نه سربار نه وبال، برای‌تان این کار را انجام می‌دهم. حالا دیگر ادبیاتی که استفاده می‌کنید، با خودتان است. پس بنابراین پلن آخر این شد که هرکس کیک را برش زد، کارتش را هم بردارد. اگر یک نفر آمد و بقیه نیامدند، می‌توانیم کارت‌ها را بین میهمانان پخش کنیم و بگوییم این هم گیفت و یادبود جشن تولد امام زمان علیه السلام که همان جا بردارند و خودشان بخوانند و ان شاءالله که موفق باشند. من به صورت کلی برای‌تان پلن‌های مختلف را نوشتیم و برای‌تان ارسال کردم و مجدداً این کار را می‌کنم. هر سوالی دارید در خدمت‌تان هستیم. دلم می‌خواهد که با همه وجودمان وارد برنامه نیمه شعبان شویم. با همه هنر، با همه ظرافت، با همه دل وارد جشن نیمه شعبان شویم. و پلن کیک بُری در جشن‌های نیمه شعبان ما همواره موفق‌ترین پلن و برنامه بوده، بعد از سخنرانی که خیلی مفید است برای مردم. پس بنابراین درباره قسمت‌های مختلف این برنامه فکر کنید. راجع به آن، سرود بسازید. متن بنویسید و کار کنید. من هم با تمام وجودم و همه امکاناتم خاضعانه، خاشعانه و فروتنانه نوکری شما را می‌کنم و حقیقتش را بگویم، سعی می‌کنم خدمتگزار شما باشم. همه شما را به اندازه دنیا دوست دارم. موفق و موید، پیروز و منصور باشید. حتماً می‌توانید بهترین برنامه‌ها را اجرا کنید، چون شما با صفاترین و با وفاترین یاران امام زمان هستید. قربان همگی. فدای شما.

یا علی التماس دعا و خدانگهدار